«Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς• πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μιά στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι• διότι θέλει σαλπίσει, και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή. Διότι πρέπει το φθαρτόν τούτο να ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο να ενδυθή αθανασίαν. Όταν δε το φθαρτόν τούτο ενδυθή αφθαρσίαν και το θνητόν τούτο ενδυθή αθανασίαν, τότε θέλει γείνει ο λόγος ο γεγραμμένος• Κατεπόθη ο θάνατος εν νίκη. Που, θάνατε, το κέντρον σου; που, άδη, η νίκη σου;το δε κέντρον του θανάτου είναι η αμαρτία, και η δύναμις της αμαρτίας ο νόμος. Αλλά χάρις εις τον Θεόν, όστις δίδει εις ημάς την νίκην διά του Κυρίου ημώ ν Ιησού Χριστού» (Α΄Κορινθίους,ιε΄:51-57).

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός, παρέδωσε τον εαυτό Του να πεθάνει στη θέση μας, για να μας σώ σει από τον αιώ νιο θάνατο. Απαρνήθηκε το θέλημά Του, για να κάνει το θέλημα του Ουράνιου Πατέρα που ήταν να θυσιαστεί πάνω στο σταυρό του Γολγοθά, γιατί μόνο με αυτό τον τρόπο μπορούσε να σωθεί ο κάθε άνθρωπος που θα πίστευε σ' Αυτόν. Δίνοντας ο Κύριος τη ζωή του πάνω στο σταυρό, σαν αναμάρτητος που ήταν, έγινε 'ο Αμνός του Θεού ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου'(Ιωάννης, α΄:29) και με το άγιο αίμα Του καθαρίζει τις αμαρτίες όλων των ανθρώ πων που μετανοούν και πιστεύουν. Ο αυτόπτης και αυτήκοος μάρτυς των έργων και των λόγων του Κυρίου, απόστολος Πέτρος, αναφέρει:
"όστις αμαρτίαν δεν έκαμεν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού". Όστις λοιδορούμενος δεν αντελοιδόρει, πάσχων δεν ηπείλει, αλλά παρέδιδεν εαυτόν εις τον κρίνοντα δικαίως όστις τας αμαρτίας ημώ ν αυτός εβάστασεν εν τω σώ ματι αυτού επί του ξύλου, δια να ζήσωμεν εν τη δικαιοσύνη αποθανόντες κατά τας αμαρτίας "με του οποίου πληγή ιατρεύθητε"
(Α΄ Πέτρου,β΄:22-24).

Βέβαια για να φθάσει ο Κύριος σ' αυτή τη νίκη εναντίον της αμαρτίας και του θανάτου και να αναφωνήσει πάνω στο σταυρό το θριαμβευτικό 'Τετέλεσται',
ακολούθησε μία πνευματική πορεία, έχοντας συνεχή επικοινωνία με τον Πατέρα Θεό. Στη συνέχεια θα αναφέρουμε βασικούς σταθμούς και χαρακτηριστικά αυτής της πορείας του Κυρίου Ιησού Χριστού, ώ στε να διδαχθούμε πώ ς θα κρατήσουμε την αιώ νια ζωή που μας έδωσε και να φθάσουμε και εμείς τελικά, στη νίκη εναντίον του θανάτου.
Αρχικά αναφέρουμε αυτό που συνέβη όταν ο Κύριος ήταν 12 ετώ ν. Τότε

μετά την καθιερωμένη από τον νόμο, κάθε χρόνο επίσκεψη την εορτή του Πάσχα στην Ιερουσαλήμ, ο Κύριος έμεινε πίσω στη πόλη, ενώ οι γονείς και οι συγγενείς Του επέστρεφαν. Όταν οι γονείς τον αναζήτησαν και δεν τον βρήκαν, επέστρεψαν στα Ιεροσόλυμα και τελικά μετά από 3 μέρες τον βρήκαν στο ιερό να συζητά με διδασκάλους, οι οποίοι θαύμαζαν για τη σύνεση και τις αποκρίσεις Του. Όταν τον ρώ τησαν γιατί το έκανε αυτό, ο Κύριος απάντησε, 'Διά τι με εζητείτε; δεν ηξεύρετε ότι πρέπει να ήμαι εις τα του Πατρός μου;'. Αυτοί δεν κατάλαβαν τί εννοούσε ο Κύριος. Στη συνέχεια ο λόγος του Θεού αναφέρει:
«Και κατέβη μετ' αυτώ ν και ήλθεν εις Ναζαρέτ, και ήτο υποτασσόμενος εις αυτούς. Η δε μήτηρ αυτού εφύλαττε πάντας τους λόγους τούτους εν τη καρδία αυτής.Και ο Ιησούς προέκοπτεν εις σοφίαν και ηλικίαν και χάριν παρά Θεώ και ανθρώ ποις»
(Λουκάς,β' :41-52). Αυτό που διαπιστώ νουμε από τα προαναφερθέντα είναι ότι ο Κύριος σε όλη την παιδική και νεανική ηλικία, προόδευε σε σοφία και χάρη ενώ πιον Θεού και ανθρώ πων και αυτό οφειλόταν στο ότι επέλεγε να είναι 'εις τα του Πατρός Του'.

Συνεχίζοντας λέμε ότι όταν ο Κύριος ήταν να αρχίσει το σωτηριακό Του έργο, στην ηλικία των 30 ετώ ν, αφού βαπτίστηκε από τον Ιωάννη τον βαπτιστή, φέρθηκε από το Άγιο Πνεύμα στην έρημο για να πειραστεί από τον διάβολο. Ο Κύριος όντας μόνος στη παρουσία του Πατέρα Θεού, προετοίμασε τον εαυτό Του για τις μάχες που θα αντιμετώ πιζε, νηστεύοντας 40 μέρες και 40 νύχτες και προσευχόμενος. Έτσι πλήρης Πνεύματος Αγίου, αντιμετώ πισε νικηφόρα τους πειρασμούς που του έβαλε ο διάβολος στην έρημο, χρησιμοποιώ ντας σωστά τον μέχρι τότε γραμμένο λόγο του Θεού (Ματθαίος,δ' :1-11). Αυτό που συμπεραίνουμε είναι ότι τα πνευματικά όπλα με τα οποία ο Κύριος πολέμησε τον εχθρό της ψυχής ήταν η πλήρωση με Άγιο Πνεύμα, η νηστεία μαζί με προσευχή και η ορθά δομημένη γνώ ση και χρήση του λόγου του Θεού, ο οποίος λόγος είναι η μάχαιρα του Αγίου Πνεύματος της πνευματικής πανοπλίας των παιδιώ ν του Θεού(Εφεσίους, ς' :17).

Άλλος πολύ σημαντικός σταθμός της πορείας του Κυρίου, ήταν η εκλογή των 12 αποστόλων. Ο λόγος του Θεού αναφέρει σχετικά: 'Εν εκείναις δε ταις ημέραις εξήλθεν εις το όρος να προσευχηθή, και διενυκτέρευεν εν τη προσευχή του Θεού. Και ότε έγεινεν ημέρα, έκραξε τους μαθητάς αυτού και εξέλεξεν εξ αυτώ ν δώ δεκα, τους οποίους και ωνόμασεν αποστόλους'

(Λουκάς, ς΄: 12,13). Αυτό που βλέπουμε είναι ότι ο Κύριος πριν από αυτή την εκλογή, ανέβηκε στο όρος μόνος και διανυκτέρευε προσευχόμενος στον Πατέρα Θεό. Η εκλογή των 12 αποστόλων ήταν πολύ σημαντική γιατί όπως ο ίδιος ο Κύριος είπε, ήταν αυτοί που έμειναν μαζί Του στους πειρασμούς Του και επί πλέον ήταν αυτοί, με εξαίρεση τον Ιούδα, που θα αποτελούσαν, με ακρογωνιαίο λίθο τον Κύριο, τα θεμέλια της εκκλησίας Του, η οποία εκκλησία είναι η αθάνατη νύφη του Κυρίου, μιας και

‘πύλαι άδου δεν θέλουσιν ισχύσει κατ' αυτής’
(Ματθαίος, ις΄:18).

Συνεχίζοντας πιστεύουμε ότι είναι χρήσιμο να αναφέρουμε τα εδάφια του λόγου του Θεού που φανερώ νουν τη συνεχή επικοινωνία του Κυρίου με τον Ουράνιο Πατέρα Του, σε όλη τη διάρκεια της επίγειας διακονίας Του.

«…συνηθροίζοντο όχλοι πολλοί, διά να ακούωσι και να θεραπεύωνται υπ' αυτού από των ασθενειώ ν αυτώ ν• αυτός δε απεσύρετο εις τας ερήμους και προσηύχετο» (Λουκάς, ε΄:15,16).
«..Και ενώ αυτός προσηύχετο καταμόνας, ήσαν μετ' αυτού οι μαθηταί, και ηρώ τησεν αυτούς λέγων•Τίνα με λέγουσιν οι όχλοι ότι είμαι;»(Λουκ άς, θ΄:18).
«..παραλαβώ ν τον Πέτρον και Ιωάννην και Ιάκωβον, ανέβη εις το όρος διά να προσευχηθή. Και ενώ προσηύχετο, ηλλοιώ θη η όψις του προσώ που αυτού και τα ιμάτια αυτού έγειναν λευκά εξαστράπτοντα» (Λουκάς, θ΄:28,29).
«..ενώ αυτός προσηύχετο εν τόπω τινί, καθώ ς έπαυσεν, είπε τις των μαθητώ ν αυτού προς αυτόν• Κύριε, δίδαξον ημάς να προσευχώ μεθα» (Λουκάς, θ΄:28,29).

Τέλος θα κάνουμε ειδική μνεία στην προσευχή του Κυρίου, λίγο πριν πάθει:

«…Και εξελθώ ν υπήγε κατά την συνήθειαν εις το όρος των Ελαιώ ν• ηκολούθησαν δε αυτόν και οι μαθηταί αυτού. Αφού δε ήλθεν εις τον τόπον, είπε προςαυτούς•Προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν.Και αυτός εχωρίσθη απ' αυτώ ν ως λίθου βολήν, και γονατίσας προσηύχετο, λέγων• Πάτερ, εάν θέλης να απομακρύνης το ποτήριον τούτο απ' εμού• πλην ουχί το θέλημά μου, αλλά το σον ας γείνη. Εφάνη δε εις αυτόν άγγελος απ' ουρανού ενισχύων αυτόν. Και ελθώ ν εις αγωνίαν, προσηύχετο θερμότερον, έγεινε δε ο ιδρώ ς αυτού ως θρόμβοι αίματος καταβαίνοντες εις την γην.Και σηκωθείς από της προσευχής, ήλθε προς τους μαθητάς αυτού και εύρεν αυτούς

κοιμωμένους από της λύπης, και είπε προς αυτούς• Τι κοιμάσθε; σηκώ θητε και προσεύχεσθε, διά να μη εισέλθητε εις πειρασμόν» (Λουκάς, κβ΄:39-46).

Ο Κύριος αυτή τη δύσκολη ώ ρα της τελικής απόφασης πήρε τη νίκη π ροσευχόμενος ένθερμα και λέγοντας
‘πλην ουχί το θέλημά μου, αλλά το σον ας γείνη’
, φράση που καλό είναι να συνοδεύει και τα δικά μας αιτήματα στον Ουράνιο Πατέρα μας.

Συνοψίζοντας λέμε ότι η νίκη μας εναντίον του θανάτου, ξεκινάει αφού μετανοήσουμε και πιστέψουμε, με την αναγέννησή μας, συνεχίζεται με την δια του Αγίου Πνεύματος, μόρφωση του χαρακτήρα του Ιησού Χριστού στον εσωτερικό μας άνθρωπο μέσω της υπομονής των παθημάτων και ολοκληρώ νεται με την είσοδό μας στη βασιλεία των ουρανώ ν. Τότε το φθαρτό θα ντυθεί αφθαρσία και το θνητό σώ μα θα ντυθεί αθανασία και θα εκπληρωθεί ο λόγος που λέει ότι καταβροχθίστηκε ο θάνατος με νίκη. Ευλογητός ο Θεός που μας δίνει τη νίκη δια του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Αμήν!